

[Justitsministeren]

overvejelse, når færdselssikkerhedskommissionen har afsluttet sine drøftelser herom.

Færdselssikkerhedskommissionen har efter afgivelsen af delbetænkningen om generelle hastighedsbegrænsninger på veje uden for tættere bebygget område samt motorveje fortsat sine drøftelser om generelle hastighedsbegrænsninger. Det er over for justitsministeriet oplyst, at kommissionen ikke finder grundlag for at anbefale en forhøjelse af den generelle hastighedsbegrænsning på motortrafikveje. Kommissionen har herved lagt vægt på oplysninger om, at de enkelte motortrafikvejsstrækninger er af så forskellig længde, og at vejenes udformning ligeledes varierer på så afgørende punkter, at en eventuel forhøjelse af den generelle hastighedsbegrænsning ikke vil kunne vurderes for alle motortrafikvejsstrækninger under ét.

Under drøftelserne i færdselssikkerhedskommissionen har justitsministeriet tilkendegivet, at ministeriet, efter at den generelle hastighedsbegrænsning på veje uden for tættere bebygget område er nedsat til 80 km i timen, på ny vil tage under overvejelse, hvorvidt der på enkelte motortrafikvejsstrækninger er grundlag for at fastsætte en højere hastighedsbegrænsning end den generelle hastighedsbegrænsning.

Justitsministeriet har herefter i skrivelse af 15. juni 1981 anmodet de enkelte politimestre om en udtalelse om – efter forhandling med vejbestyrelsen – hvorvidt de i politikredsen beliggende motortrafikvejsstrækninger findes egnede til en højere hastighedsbegrænsning.

Så snart disse udtalelser foreligger, vil justitsministeriet tage stilling til, om der er grundlag for at forhøje hastighedsbegrænsningen på enkelte motortrafikvejsstrækninger.

Spm. nr. 1351

Til statsministeren (10/8 81) af:

Halvgaard (FP):

»Anser statsministeren det ikke for umenneskeligt og en uholdbar situation i et velfærdssamfund som det danske, at såvel syge som gamle på vore hospitaler og plejehjem ikke får den fornødne behandling p.g.a. personalemangel, når samtidig 250.000 af deres medmennesker går ubeskæftigede og blot hæver deres arbejdsløshedsunderstøttelse?«

Begrundelse

Som patient på et af vort lands hospitaler har jeg eksempler, som klart kan begrunde min kritik. Problemerne kan løses uden én eneste kroners merudgift for staten, blot statsministeren nøje vil gennemlæse fremskridtspartiets forslag (§ 75), hvor vi klart påpeger nødvendigheden af, at betingelsen for at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse er, at vedkommende dagligt stiller sin arbejdskraft til rådighed, f.eks. som ekstrahjælp på vore hospitaler, og således giver en vis kompensation for de ydelser, vedkommende modtager fra de offentlige kasser.

Besvarelse (19/8 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Af begrundelsen fremgår, at det, spørgeren ønsker, er en genoptagelse af diskussionen om fremskridtspartiets lovforslag nr. L 52, der var til 1. behandling i folketinget den 25. november 1980.

Jeg erindrer om, at forslaget ved den nævnte lejlighed blev genstand for en usædvanlig skarp afvisning fra alle øvrige partier. Jeg tillader mig at henvise til såvel statsministerens som den socialdemokratiske ordførers, hr. Kaj Poulsens, indlæg (Folketingstidende 1980–81, sp. 2837–2840), hvori det påvises, at forslaget bygger på vilkårligheds- og almisseprincipper, som regeringen naturligvis må afvise.

Spm. nr. 1352

Til forsvarsministeren (10/8 81) af:

Flygaard (DR):

»Kan ministeren oplyse, hvad merudgiften vil andrage ved overgang til et militært beredskab udelukkende baseret på frivillighed under forudsætning af uændret bemanding i forhold til nu?«

Begrundelse

Spørgeren finder det relevant i forbindelse med den løbende forsvarspolitiske debat at have aktuelle økonomiske beregninger over forsvarspolitiske alternativer, således at offentligheden kan være bedst muligt orienteret.

Besvarelse (17/8 81):